

lægges til Grund for Bedømmelsen af den foreliggende Sag. Det første Spørgsmaal er dette, hvorvidt den her foreslaaede Retsplejereform er de Udgifter værd, som den vil medføre; det andet Spørgsmaal er, hvorvidt de Gener og Ulemper for Befolkningen, der deraf vil flyde, er af saa indgribende Natur, at der deraf kan rejse sig afgørende Betænkeligheder.

Hvad nu først Bekostningsspørgsmaalet angaar, er der et, som forekommer mig givet, og hvorom alle maa kunne være enige, nemlig at Bekostningen ved den her foreslaaede Reform er større end ved den af 1909. Og ud fra den Betragtning maa jeg erkende, at den Tale, som den højtærede Justitsminister holdt her i Salen 12. April 1910, egentlig ikke er at anse som nogen gunstig Optakt for Reformens Gennemførelse, idet den højtærede Minister ved denne Lejlighed opgjorde de aarlige Udgifter — jeg holder mig her alene til dem — til rundt 3 Mill. Kr. Der foreligger fra Statens Side to Opgørelser over Udgifterne, en fra 1909 og en fra 1912. I 1909 opgjordes de aarlige Udgifter til 2,036,000 Kr., som den højtærede Minister altsaa, for at være paa den sikre Side, rundede op til 3 Millioner. Nu har det imidlertid senere vist sig, at disse 2,036,000 Kr. var saadant noget som 1,400,000 Kr. for højt ansatte. Der var regnet 95,000 Kr. galt paa Nævningerne, der var regnet 100,000 Kr. til Københavns Politi, der var regnet 550,000 Kr. for Statens Overtagelse af Kommunernes Delinkventomkostninger og endelig 650,000 som Statens Bidrag til det kommunale Politi; det bliver tilsammen 1,400,000. Saaledes gik det til, at Opgørelsen i 1912 kom til at angive Tallet 746,000 Kr. i aarlige Udgifter. Jeg skal vel afholde mig fra at gøre noget som helst Forsøg paa en detailleret Beregning over de sandsynlige virkelige Udgifter; af den Art Beregninger er der gjort tilstrækkelig mange, og de er, synes det mig, af den Grund hensigtsløse, at det kun er ved Lovens Gennemførelse, at Virkeligheden kan trække Hovedlinierne op for Omfanget af de Udgifter, der vil fremkomme. Men jeg finder dog Anledning til i denne Forbindelse at fæste mig ved, hvad det ærede 12te kongevalgte Medlem (Deuntzer) i Fjor i sin Egenskab af Medlem af Folketinget udtalte, idet det ærede Medlem gjorde gældende, at man maatte regne med, at den anslaaede aarlige Udgift af Hensyn til Udgifterne til Statspolitiet vilde vokse til i hvert Fald 1,400,000 Kr., og saa henpegede det ærede

Medlem paa, at det var en Erfaring, man havde gjort i de Lande, hvor man havde indført en tilsvarende Retsreform, at Udgifterne altid blev langt større end paa regnet, saa at man vist gjorde vel i at regne med, at man kom op imod de 2 Mill. Kr. Nu er Udgifterne jo anslaaede til 1,033,000, og naar Hensyn tages til de nødvendige Udgifter til Statspolitiet, er, som den højtærede Justitsminister rigtig pegede paa, Merudgiften, sammenlignet med Reformen af 1909, 228,000 Kr. Nu fæster jeg mig imidlertid ved, at Folketingets Mindretal, hvis Betænkeligheder overfor Lovforslaget jo ogsaa rejser sig af økonomiske Hensyn, har ment at maatte forhøje disse 228,000 til 500,000 Kr. Jeg vil her holde mig til dette Tal, som formentlig kommer Sandsynligheden nærmest, og idet jeg saa regner med, at en Opgørelse over Udgifterne een Gang for alle, rigtigt gjort op, i alt væsentligt vil stille sig ens baade for Reformen af 1909 og for den foreliggende Reform, og idet jeg altsaa anslaaar den aarlige Merudgift for den nu foreslaaede Reform, sammenlignet med Reformen af 1909, til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og idet jeg endvidere fæster Opmærksomheden ved Statens økonomiske Evne henholdsvis i 1909 og nu, kommer jeg til det Resultat, at kunde man, som jeg, i 1909 stemme for den da foreliggende Reform, ser jeg ingen Anledning til at lade Bekostningshensyn afholde mig fra ogsaa at acceptere den her foreliggende, og det ud fra det Synspunkt, at det forekommer mig, at de moderne Retsplejeregninger, der er indførte i det her foreliggende Lovforslag, fuldt og rundt er den halve Million Kroner værd. Dermed har jeg imidlertid ikke turdet udtale, at de ærede Medlemmer, hvem Bekostningshensynet afholdt fra at stemme for Reformen af 1909, skulde mene, at den her foreliggende Reform var saa meget mere værd, at de til Trods for denne halve Millions Merudgift skulde tage deres Bekostningsbetænkeligheder fangne. Men lad mig føje til, at ud fra mit Synspunkt vilde jeg finde det baade forklarligt og forsvarligt, om de gjorde det. Altsaa Bekostningshensyn kan ikke afholde mig fra at give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning, og dette ogsaa ud fra det Synspunkt, at det i en Sag som denne forekommer mig mindre afgørende, hvor meget man giver ud, end at man giver Pengene rigtigt ud. Hertil kommer, at jeg er ganske enig med det ærede 1ste kongevalgte Medlem, som sagde, at vi her staar overfor en Opgave,